

hvad det skulde end det i 1ste Linie brugte „anvendes“, der ogsaa kunde have en anden Betydning, end den, hvori det her skal tages (Nr. 41).

Til § 51.

Da de under Nr. 1 og 2 nævnte borgerlige Straffe turde ventes affastede ved den forventede nye Criminallov, kunde der maaskee være Spørgsmaal om at lade hine Nummere bortfalde.

Til § 53.

(Sfr. Bemærkningen ad § 3 (Nr. 42).

Til § 55.

Den første Indstilling er en Redaktionsforandring (Nr. 43); de to Sidste (Nr. 44 og 45) væsentligen hvad der følger af ovenfor motiverede Indstillinger, saafremt de antages.

3die Capitel.

Til § 59.

I Genhold til det ved § 43 Bemærkede, bør Minimum af den extraordinære criminelle Lavalder tilføies (Nr. 46).

Den i Paragraphens Begyndelse givne Regel synes for almindeligt udtrykt, og vi have derfor søgt at begrænse den, ved at henvise til Handlingens Beskaffenhed, Bekommendes Alder og den almindelige Lovgivnings Grundsatninger (Nr. 47).

Det synes ikke, at der behøves saamange Straffearter for Personer i den omhandlede Alder, som de i Paragraphen nævnte, og Anvendelsen af Tæmp eller Røtting i den Alder har den hidtilværende Lovgivning imod sig. Frdgn. 11 April 1840 § 29 bestemmer saaledes kun for dem, der ere mellem 15—18 Aar, Røttingslag, og indskrænker Slagenes Antal til i det Høieste 25. Saafremt vort Forslag til § 44, om 30 Slag som Maximum for Personer af sidstnævnte Alder, billiges, forekommer det os, at Consequentsen vil medføre en Redu- sættelse af det ved Udkastet i nærværende Paragraph bestemte Antal; vi have foreslaaet dette til 20 (Nr. 48), og derhos som yderligere Garantie mod skadelige Følger for den Unges Helbred bragt et Tillæg i Forslag (Nr. 49). Endeligen have vi troet, at eensom Arrest her

kunde udgaae blandt de, som bemærket, noksom talrige Straffearter, man har at vælge imellem (Nr. 50). Iøvrigt henvises til §§ 43, 44 og 47 samt det ved de to førstnævnte Bemærkede.

Til § 60.

Denne Bestemmelse vil ifølge hvad vi ved § 1 have anført, udgaae her. Mod selve Bestemmelsen kan forøvrigt Intet være at erindre, saameget mindre som de brugte Udtryk ikke ere tilhinder for, at den Omstændighed, at Trofskabsed ikke maatte være aflagt, vil kunne virke formildende med Hensyn til den Straffegrad, der bliver at anvende. (Sfr. Motiv. Pag. 57 (Nr. 51).

Til § 61.

Denne Paragraph er foreslaaet omredigeret saaledes, at der ved Straffens Bestemmelse vil være at tage Hensyn deels til den overtraadte Tjenestepligts Beskaffenhed og Færligheden af dens Overtrædelse, deels til Verusfelses Grad. Man har beholdt Hovedreglen af de i Motiverne nævnte Grunde, men ligesom denne, naar Verusfelsen finder Sted i høi Grad, har Sagens Natur og almindelige Strafferets Grundsatninger imod sig, saaledes beroer det paa de ovenantydende Omstændigheder, om det in concreto er fornødent at bringe hiin Regel til Anvendelse, og dette bør i saa Fald da og ssee under tilbørligt Hensyn til Verusfelses Grad.

Idet vi henvise til §§ 189, 190, 191, 195 og 196, skulle vi tilføie, at der i Udvalget har været Spørgsmaal om, hvorvidt denne Paragraph ikke reent maatte kunne udelades, og slutteligen bemærke, at den i Motiverne citerede belgiske code pénal militaire i den anførte Artikkel 16 kun siger, at den berusede Tilstand „ikke letteligen“ (pas aisément) skal kunne bewirke Straffens Formildelse eller Eftergivelse (Nr. 52).

Til § 62.

Som i Motiverne bemærket, følger den i Paragraphen givne Bestemmelse ligesom at Krigerens Kald, og da en saadan Bestemmelse derfor synes overflødig og kunde lede til Misforstaaelser i Anvendelsen, ligesom en lignende Grundsatning heller ikke findes udtalt i Landets almindelige Lovgivning, er det foreslaaet at udelade Paragraphen (Nr. 53).